

LEV-LAP Szerkesztőség: MAURER GYÖRGY, > 1125 Bp., Szarvas Gábor út 42/b.
Munkatárs: POLGAR JULIANNA, MTA-KFKI, 1525 Bp., Pf.: 49, Tel.: 699-499

Támogatást kértek?

AZ ITDK ÚJ MŰHELY-TÁMOGATÁSI RENDSZERE

Kik kérhetnek támogatást?

Az ITDK azon aktív és passzív tagjai, valamint „szimpatizánsai” - kortól, végzettségtől és foglalkozástól függetlenül - akik a LEV-LAP-ra való előfizetéssel beléptek ebbe a közös kommunikációs hálózatba.

Mire kérhető támogatás?

Minden - az ITDK érdeklődési körébe vágó - kutatásra, rész kutatásra, vizsgálatra, kísérletre, kezdeményezésre és az ezekkel kapcsolatos tevékenységekre. Ezt a bizonyos „érdeklődési kör”-t 1982-ben határoztuk meg egy kutatási hálótervvel. De mivel már úgyis felújításra szorul és úgysem kívánjuk mechanikusan alkalmazni, ezért az ismerete nem feltétlenül szükséges. Gazdaságossági okokból (sokan ismerik, vagy birtokolják) nem tesszük közzé a LEV-LAP-ban, viszont az IGYÉSZ-től minden érdeklődő kölcsönözheti.

Milyen támogatások?

Pénz, információ, eszköz, fórum, publikálási lehetőség, ajánlás, megrendelés, hasznosítási ígéret, munka, csatlakozás, OTDK-ra való benyújtás stb.

Kik a lehetséges támogatók?

Elsősorban ugyanazok, akik maguk is kérhetnek támogatást, tehát magánszemélyek és magánszemélyek társulásai, másodsorban pedig intézmények (jogi személyek) - főleg a velünk szimpatizáló mun-

Folytatás a 2. oldalon

TEAHÁZI PROGRAM

január

7. KEDD MAGYAR JÓZSEF:
A MI'CSALÁDUNK

előadó: H. SASS JUDIT (MTA
Szociológiai Intézet)

14. KEDD A NÉPHAGYOMÁNY A
JÖVŐ MŰVELTSÉGÉBEN

előadó: ANDRÁSFALVY BERTALAN
(néprajztudós)

21. KEDD A NŐI PRINCIPIUM
A TÁRSADALOMBAN

vendégeink: BALOGH ZOLTÁN
(református lel-
kész)
RÉVÉSZ JUDIT
(filozófus)

28. KEDD TORONYIRÁNT - a
MAFILM és az MTV
közös dokumentumfilmje az
ITDK '85-ös tabi nyári egye-
teméről;

rendezte: ZOMBORY KATALIN
(Utána beszélgetés és vita
a filmről és a nyári egye-
temről.)

A Teaház 18-22-ig tart nyitva.

Az előadásokat PONTOSAN 19 órakor kezdjük,
de a későbbben érkezőket is szeretettel várjuk.

katársaik révén -, végül pedig maga az ITDK a hol kisebb, hol nagyobb lehetőségeivel.

A támogatás kérésének módja

A LEV-LAP-ban közzétett, közvetlenül a lehetséges támogatókat célba vevő írással, melynek maximális terjedelme 2 gépelt oldal lehet (1 oldal: 60 leütés, 32 sor). Ezt a szerkesztőség címére küldjétek. Lapzárta: minden hó 10-én.

Mit tartalmazzon a támogatást kérő írás? (Ez csak ajánlás)

Mi a cél: a kutatandó tárgy, probléma, vagy a végrehajtandó kísérlet, létrehozandó projekt stb. és a beígért „produktum” leírása. A felhasználni kívánt eszközök és módszerek. Mivel rendelkezik már a műhely és mi mindenre lenne még szüksége. A műhelygazda nevét és címét feltétlenül: ide küldhető a támogatás. A műhely tagjainak „hátere”: iskola, tevékenység, „munkásság” stb. A kért támogatás (támogatások) konkrétabb vagy általánosabb meghatározása. Egy határidőt kell írni, amikor a támogatottak „elszámolnak” az ITDK nyilvánosságának.

A támogatást kérők vállalják, hogy

- a befolyt támogatásokról az ITDK szervezőit értesítik;
- a vállalt határidő lejártakor mindenképpen tájékoztatják az ITDK nyilvánosságát, az elért eredményekről vagy a dolgok állásáról;
- a létrejövő eredmények „szellemi tartalma” az ITDK közkinccse;
- ha a vállalt tevékenység valamilyen okból megghiúsul, akkor a fel nem használt támogatásokat (pénz, eszköz stb.) beadják az ITDK közös alapjába.

A támogatók

- kérhetik a nevük és a támogatás közzétételét a LEV-LAP-ban;
- külön kössék ki, ha a támogatás más irányú ITDK-beli felhasználásához nem járulnak hozzá;

- ha egyéb kikötéseik is vannak, akkor azokat egyidejűleg küldjék el a szerkesztőség címére is.

Kinek küldjük a támogatást?

Általában közvetlenül a támogatást kérők megadott címére. Valamint indokolt esetben a LEV-LAP szerkesztőségébe (jelezve, hogy milyen célra szánták.) Jogi személyek csak az utóbbihoz, vagy Lévai Sándorhoz, vagy Síklaky Istvánhoz forduljanak.

Mi is a lényeg?

Szabadverseny folyik a lehetséges támogatók „kegyeiért”. Magántőke ugyanúgy mozgásba hozható, mint intézményi áldás, netán pénz is. A dolog másik oldala: akik egy ilyen írást közzé tesznek, azok ezzel egyúttal kinyilvánítják, hogy az ITDK-nak egy kutató (kísérletező, akciózó stb. műhelyét alkotják. Tehát nekik automatikusan jár az ITDK „intézményeinek” használati joga: a Teaház és a LEV-LAP, mint fórum és a hosszabb írásaiknak, dokumentumaiknak az IGYÉSZ-en át történő közzététele.

Végül (a szerkesztő megjegyzése)

Az ITDK szűkebb és tágabb, kb. 7-800 fős körében egyaránt található egyetemisták, főiskolások, diplomások és diploma mentesek, neves kutatók és neves intézmények munkatársai, oktatók és hallgatók, vállalkozók és politikusok is.

Vajon tudunk-e egymással valamit kezdeni?

Vajon képesek vagyunk-e eddig szunnyadó, gátolt és elszigetelt energiák felszabadítására. Vajon sikerül-e értelmes és hasznos törekvések kifutóterét megteremtünk? Sikerül-e az emberi együttműködés „magfúziója”?

ELŐCSARNOK

ANDRÁSFALVY BERTALAN: A NÉPHAGYOMÁNY A JÖVŐ MŰVELTSÉGÉBEN

A néphagyomány értékei iránt egyre nő hazánkban az érdeklődés az ifjúság körében is. Múló, szélső divatáramlatról vagy értékkeresésről van szó? Micsoda értéke lehet a néphagyománynak?

A történelem és a néprajz által összegyűjtött anyag alapján azt állíthatjuk, hogy minden korban, minden népnél és társadalomban volt igény arra, hogy az egyén maga is énekeljen, táncoljon, - érzelmeit, indulatait megénekelje és eltáncolja, kifejezze és "kisüsse". A különböző népek mind sajátos, az egész közösség számára alkalmas és elismert formákat, valamint alkalmat is teremtettek ehhez. Ma kevés embernek, az össznépszerűség csak kis részecskéjének van lehetősége arra, hogy örömét lelje saját éneklésében és táncában, mint hivatásos énekes vagy balett-táncos.

A néphagyomány felé fordulásunkat számosan ellenzik és bírálják. Az elmarasztalások három gondolat köré csoportosulnak.

Az első az a vád, hogy a néphagyomány fölértékelése nacionalizmushoz vezet. Nacionalista-e a néphagyomány vagy a vele foglalkozó néprajztudomány?

A másik vád az, hogy a múlt hagyományainak fölértékelése romantikus nosztalgia, kísérlet az idő visszaforgatására s így a haladás tagadásával jár együtt. A magyar néphagyomány tanítása, felelevenítése pedig egyenesen a paraszti lét idealizálása. Szépnek mutatja

be azt, aminek a felszámolásának éppen örülni kéne. El akarjuk feledtetni ezzel egy elnyomott osztály siralmas állapotát, keserveit, az elmaradottságot dicsérfük.

A harmadik vád az, hogy a néphagyomány „kultusza” akadályozza az új, egyetemes, szocialista közműveltség létrejöttét, új formáinak kialakítását.

Fő kérdésünk az, hogy mit jelent a néphagyomány a jövő műveltsége kialakításában, mit jelenthet a fiatalok számára ma?

(A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve (1983) 28: 241-251. Pécs, 1984)

Környezetvédelmi mintafalu

A Teaház december 3-i vitaestjén vetődött fel egy falunyi méretű közösségek számára kidolgozandó, falusi életmód minden szférájára kiterjedő, egységes környezetvédelmi szemléleten alapuló környezethasználati rendszer terve. E rendszer keretében új és már meglévő technológiák, megoldások ötvözésével szeretnénk környezeti szempontból kedvezőbb, s a falu életmódját nem fenekestől felfordító, reális anyagi kihatású alternatív környezethasználati tevékenységeket ösztönözni, illetve ilyenekre támogatást szereznünk. Az élénk vitában már eddig is több értékes javaslat vetődött föl, de szeretnénk minél több ötletet beépíteni az elgondolásba, ezért várjuk mindazok jelentkezését az alábbi címen levélben /vagy telefonon/, akiknek ilyen elgondolásokból főlegesen készleteik vannak. Várjuk azokat is, akik csak meg akarnak ismerkedni a mintafalu koncepcióval, illetve szívesen vitatkoznának fellette.

Barabás Zoltán
 Sz. IX. Szamuely u. 39/b
 1093
 T: 170-038

VÉLEMÉNYEK A TÁBORRÓL

Arra a feladatra vállalkoztam, hogy a tabi Erdei Ferenc tábor utóregzéseiről írok valamit a LEV-LAP számára. Ehhez rendelkezésemre állt egy, a táborlakók reflexióit tartalmazó kis csomag: válaszok a körkérdésekre, valamint tanulmányok, beszámolók. Az utóbbiakból nem érdemes részleteket kizárni. Az IGYÉSZ hamarosan hozzáférhetővé teszi minden érdeklődő számára Pleszkán Éva, Révész Sándor, Fekete István és Gáborjáni Péter rövid tanulmányait, Szabó Gábor cikkét és ugyan még nem érkeztek be, de nagyon várjuk Kemény Bertalan, Gondos Ernő, Kelen László és a többiek hasonló műfajú munkáit, valamint Síklaky István összefoglalóját.

Inkább a körkérdésekre adott válaszokból szemezgetve próbálok némi képet adni a nyári tábor hangulatáról.

Az alábbi kérdésekre válaszoltak a résztvevők:

- 1/ Mi a véleményed a tábor (elsősorban belső) életéről?
- 2/ Mi volt a munka közben szerzett legpozitívabb,
- 3/ és legnegatívabb élményed?

„- Világosabbá kellene tenni a helybeliek számára, hogy kik vagyunk, mit és hogyan, kikkel akarunk megvalósítani.

- Egymást jobban kellene informálni aktuális (tábori) tevékenységünkről, gondolatainkról.

- Munkánkat folyamatosan ösztönléne hangolni a közben feltárt bajokkal, vágyakkal és ráalakítani az időközben megismert és bevont emberekre.

- Többet kéne azzal törődnünk, hogy milyen nyomokat hagyunk az ott élőkben, hiszen nélkülük semmit sem tudunk csinálni.

- A legkülönbözőbb hivatalos vezetőkkel való bíbelődés aránytalan volt, ha egyszer fő célunk az alulról jövő önszerveződések feltárása és segítése lett volna.

- Nagyon fontos, hogy csak olyan eszközöket használjunk, olyan módokon próbáljuk érvényesíteni elképzeléseinket, amelyek

bármelyik ottani lakosnak is rendelkezésére áll, elérhető. Hiszen olyan folyamatot szeretnénk elindítani ill. segíteni, aminek ők a főszereplői.”

Szabó Judit

„Elsősorban az ismeretszerzés iskolája az egymás iránti toleranciáról, a feladatvállalások egyéni felfogásáról, a segítőkészség különböző fokairól stb.

A nem egyenletes munka rányomta bélyegét a belső szervezetre, a belső kommunikáció tartalmára is. A feladatok túlvállalása következtében kevés idő maradt belső ügyeink megbeszélésére, vagy egy-egy tábortűznél megtartott beszélgetésre. Hiányzott az előzetes programban javasolt külső meghívottak előadása, programjainkhoz kapcsolódó, konzultatív jellegű összejevetelek. ...

... A sokak számára váratlan - főleg fizikai munka terén adódó - tevékenységeket viszonylag jól szervezte meg a közösség, s mindig volt vállalkozó egy-egy hiányzó kéz helyettesítésére.”

Gáborjáni Péter

„Arról, hogy gondjaink nagy részét a kis létszám okozta - tudtok mindnyájan. ...

... Ha már Tabon adott helyzetbe kerültünk, akkor még egy kísérletet vártam volna el a bajok csökkentésére (esetleg elhárítására): baj esetén fokozott összetartást, igen erős közös gondolkodást, közösségi érzést „szítani”. A feladat nagysága miatt nyilvánvaló volt már táborunk elején, hogy gond lesz és nem is akármilyen. Ebben a helyzetben tudatosítottam volna - és erősen! -, hogy mindannyiunk tisztességéről van szó! Az egyes csoportok érdeke saját, előre tervezett munkájuk elvégzését kívánta - különben minek jöttek Tabra? De mások - az el nem jöttek - hibájából olyan helyzetbe kerültünk, ami magasabb rendű a

csoportérdekekénél. (Most végülis súlyos gondnak érzem, hogy a kilátót nem mi építettük fel.) ... A feladatok racionálisabb felmérése és megvitatása (pontosabban elosztása) - de szükség lett volna az érzelmekre is hatni. Pszichológusabb ráhatás hiányzott."

Vass István

"Tetszett a kísérlet kockázatának közös, elszánt felvállalása. Mindenképpen egy reménysugár, hogy tehetetlenkedés és közöny helyett az aktivitás került előtérbe. Addig jó, amíg kezdeményez az ITDK. ...

... Úgy tűnt, hogy a település reflektorfénybe állítása megmozdított valamit. Hogy jó vagy rossz irányban, azt a következmények döntenek el. ...

... Szerintem a látványos fizikai munka helyett olyan feladatok elvégzésére kellene vállalkozni, amelyek egyértelműen hasznosak a közvélemény szemében és nem igényelnek túl sok szaktudást."

Erdély Dániel

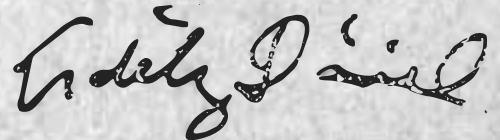
"Még a végén is volt élet. A délutáni munkamegbeszélések különösen tetszettek. ...

... A fűrésztelepen azt a nehéz fizikai munkát olyan kitartóan végezték - a távolról sem ehhez szokott társak -, hogy ez nekem is természetes volt és így fárasztónak sem volt olyan fárasztó."

Talata József

A levelek alapján az is kiderült, hogy legtöbbször visszatérnének jövőre Tab környékére, folytatni a megkezdett munkát az összegyűlt tapasztalatok, információk felhasználásával. Megkezdtük az előkészítő megbeszéléseket az 1986. évi táborról. Ezúton kérjük a LEV-LAP tisztelt olvasóit, hogy tanácsaival, ötleteivel, esetleg más jellegű munkájával vegyen részt a program kialakításában. A legjobb ötleteket, javaslatokat a következő számban közreadjuk továbbgondolásra.

Személyesen minden hétfő este 7^h-kor, Síklaky István lakásán, levélben a szerkesztőség címén (a címetek lásd hátul) vagyunk elérhetőek.

KAKTUSZ-SZIGET

Részletek Rév István írásából (utólag a '85. december 10-i előadáshoz):

"... A kezdet igen egyszerű volt: a hagyományos pedagógia, feltételezve, hogy a gyerekek csak konkrét, epikus történeti tudás elsajátítására képesek, eseménytörténetet tanít. (...)

Különbség a kisiskolások és a középiskolások között csupán annyi, hogy a meseszerűség elhagyásával egyre szárazabb, érdektelenebb tények fekszik meg a gyerekek gyomrára, amit a jobb fogyaszthatóság és az ideológiai felvértezetttség érdekében ideológikus körítéssel tálalnak. Ez utóbbi mibenlétéről a gyerekeknek halovány fogalmuk sem lehet,

nem tudhatják - hogyan is tudhatnák -, miért éppen így tálalják nekik a tények érdektelen halmazát, mivel szemben kell elhinniük, amit beléjük tömnek, léteznek-e alternatívák, vitatható-e egyáltalán a nekik tanított értelmezés? (...)

Fel sem merül, hogy a tényeket más rendben, más nézőpontból is lehet értékelni, sőt, hogy tények adott halmaza eleve valamilyen választás eredménye. (...)

Ez a mindennapi és mindennapos gyakorlat adta a kiinduló ötletet, ami kezdetben még nem tért el kirívó módon az iskolai gyakorlattól. Mi történne akkor, ha a hagyományos értelemben vett, és a gyerekektől igen távol eső események helyett konkrét, megfogható, vizuális eszközök segít-

Folytatás a 6. oldalon

ségével próbálnánk bonyolult történelmi fogalmakat megismerni és megértetni? Ha az eseményeket a gyerekek reprodukálhatnák, megeleveníthetnék, és ez az általuk létrehozott képi valóság szolgáltatná az alapot az értelmezéshez? (...)

Elképzeléseink, céljaink időközben változtak. Rájöttünk, hogy a gyerekek sokkal többet elbírnak, mint azt eredetileg feltételeztük. Nemcsak bonyolult történelmi fogalmak elsajátítására képesek játszani könnyedséggel, hanem valójában azt igénylik, hogy maguk találhassák ki az összefüggéseket, maguk gyárthassák a fogalmakat, a kategóriákat. Nincsen szükségük bemagolandó, életidegen események biflázására, maguk szeretnék előállítani azt a történelmet, aminek segítségével a világ magyarázható a maguk számára. Szükségük van konkrét tényekre, de ezeknek a tényeknek csak akkor van mondanivalójuk a számukra, ha közülük van hozzá, ha végre megy a játék, ha róluk van szó. (...)

... megint tovább akartunk menni egy lépéssel. Feltételezéseink a következők voltak: a mai iskola ósdi eszközei segítségével igyekszik pozitív modellt adni a gyerekek számára, példaképet nyújtani, értékeket beléjük nevelni. (...) Az iskola mindig csak pozitív példákat állít, absztrakt értékek alapján igyekszik a gyerekeket bi-

zonyos modellek követésére rábírní. A gyerekek, jobb híján, némán elfogadják ezt a mesterkedést, de ezek az értékek sohasem válnak meggyőződésükké pusztán az iskola prédikációja alapján. (...)

Az iskolának a pozitív iránti olthatatlan vonzalma helyett most olyan helyzetet akartunk teremteni, ami bár elég érdekes ahhoz, hogy érdemes legyen a gyerekek számára egy évi a létezés tereként elfogadni, de elég elviselhetetlen ahhoz, hogy számukra végülis elfogadhatatlan legyen. Olyan helyzetet akartunk, amit a gyerekek a végén nem fogadnak el, ami ellen fellázadnak, amit el kell, hogy ítélnenek. (...)

Volt, aki azt állította, ő biztosan érezte, hogy a hazudozásnak csak rossz vége lehet, mások szerint a levéltrükkkel csúszott rossz irányba a vállalkozás. Elítelték a püspök hatalomvágyát, de a többség a tanárokat hibáztatta, és egyetértettek abban, hogy hiba volt visszavonni a tanárokat kiközösítő első határozatot. A gyerekek ítéletet mondtak az egész vállalkozásról, az ahhoz felhasznált eszközökről, az intoleranciáról, és mindezt saját magukra is kimondott ítélet formájában. A gyerekek szégyelték magukat, náluk csak a tanároknak volt több szégyellnivalója."

A teaházban mondta

GELLÉRI PÉTER: A SZÁMÍTÓGÉP ÉS JÖVŐSOKK című előadásában.

- A számítógéppel kapcsolatos történésektől valóban várhatók - s ez nem túlértékelés - az emberi faj sorsát is érintő fordulatok.

- Az előállítás, fejlesztés területén végbemenő folyamatok nem kontrollálhatóak és nem is kontrolláltak. Egészében a prognosztizálás nagyon nehéz.

- Az egész tárgykört illetően tele vagyunk mítoszokkal és előítéletekkel - a sajtóban, a közna-

pi gondolkodásban és a tudományban egyaránt.

Csak jelzésszerűen elsorolok néhány problématerületet, ahol ezek a mítoszok megfogalmazódtak, megfogalmazódnak és aggodalomként vagy reményként hatnak.

1/ A tudomány területén:

- A számítógép feletti uralom - mint kezelési képesség - a hagyományos hierarchiák szétrobbanásához vezethet. Magas minőségű emberek nem tudják a gépeket használni, s azt mondják, hogy nem is tudják megtanulni. Gondoljuk meg: egyetemi oktatók - Amerikában - leballagnak a leggyorsabb kezű diáktól megkérdeni (akinek a

hálósobájában van az IBM gép), hogy ezt vagy azt hogyan lehet megcsinálni.

- Felbomlani látszanak a kialakult diszciplínák, megjelenik valamifajta új típusú gondolkodás - az „információs mérnökök” igen jól értik egymás szavát.

2/ A tudás demokratizálódásának problémája:

- Az egyetemeken oktatott anyagok kezdenek irrelevánsá válni. A professzionális ismeret leértékelődik, így például a villamosmérnöki tudás szoftvertámogatással kikerülhet.

- Komoly viták forrása, hogy a számítógépek megjelenése az állami hatalom koncentrációjának fokozódásához vezet-e. Az olcsó és nagyteljesítményű gépekhez és a nyitott adatbankokhoz való hozzáférést akadályozhatja.

- Hozhat-e létre e csúcstechnológia újfajta elitet? Ha igen, milyen ismérvekkel jellemezhető: a gép birtokosai, szak tudással rendelkezők? De ma már kiderült, hogy a programozás, a programozni tudás fázisa megkezdhető.

- Hogyan hat a foglalkozási struktúrára, és vajon növeli-e a társadalmi izolációt vagy csökkenti?

3/ Pszichológiai problémák, jövősook:

- Szüntelen a változás és túl gyors. Félévente változnak jó és követésre méltó hardvervonalak, szoftverelképzések. De ez ugyanakkor élmény is, izgalmas és kihívó.

- Túl racionális, balféltke-dominanciás kultúránk nem válik-e még jobban ilyenné, még inkább fantáziaszegénnyé? Viszont vannak olyan gépi programok, amelyek ez ellen hatnak, pl. az Apple-nyelv rendkívül képi. Ez meg az írástudatlanság irányába hat, mint a TV-hatás. A számológépek tömegeket szoktattak le az alapvető számolási ismeretek tudásáról is. Baj ez vagy nem? A döntéstámogatói rendszerek bizonyos fajtájú használata nem a hülyülés irányába hat-e?

4/ Technikai, technológiai kérdések:

- A-számítógép-fejlesztés és -piac totális anarchiája. Mánikusan túlpörgetett, irracionális fejlesztés, de az eredmények nagyszerűek. Félig kész gépeket dobna piacra és a hibajelzések alapján javítják.

- Meddig lehet eljutni a most érvényes fejlesztési vonalakon?

- Csak ezeken a vonalakon lehet továbblépni (lásd Gánti Tibor: Fluid-automaták!)?

- Mikor szakad le a szoftver a hardvertől, mikor nem lehet már a gépi lehetőségekkel mit kezdeni?

- Mikor várható az, hogy a gép önállóan gondolkodik? Várható-e? És akkor tartható-e emberi kontroll alatt? Számos programozó azt mondja, hogy egy közép-bonyolultságú program esetén már sokszor fogalmuk sincs, hogy valtaképpen mi történik a gépben.

HELYESBÍTÉS

Gelléri Péter-Dénes Tamás:
A kivételek szerepe a tudományos megismerésben - A kreativitás a kutatásban című írása a Pszichológiai Tanulmányok új kötetében szereplő tanulmány lesz, nem pedig a Pszichológiai Műhely új kötete, ahogy a 9. LEV-LAP-ban tévesen írtuk.

Új szerzeményeink

Kreatív társadalom, szerve-
zet, egyén (szerk.: Fehér J.Á.
és Ranschburg Á.) SZVT, 1985,
p. 203, példányszám: 400;

A kötetben mai magyar szerzőktől találunk összesen 34 tanulmányt az alábbi tagolás szerint: I./ Társadalom és életmód, II./ Csoport és szervezet, III./ Egyén és értékrend;

A válogatás szélessége révén mindenki találhat benne néhány - őt érdeklő - írást.

Folytatás a 8. oldalon

Ranschburg Ágnes-Fehér József: Kreatív műhely: alkotás-személyiség-életmód, Népművelési Intézet, Budapest, 1985, p. 77, példányszám: 200

A III. Magyar Jövőkutatási Konferencia előadásai, I-II. kötet (szerk.: Dr. Nováky Erzsébet) SZVT, 1985, p. 256 és 290, példányszám: 450;

A két kötet 76 db, eléggé tömörített előadást tartalmaz igen szerteágazó témakörökben. (Ha valaki elolvashatná az ITDK „szemüvegén át” és ismertetné a LEV-LAP-ban...!)

Síklaky István: Konstrukciók egy világnézetről, p. 13 (gépirat)

Dr. Erőss László: Jövőkép és pszichológia, p. 73 (gépirat)

Dr. Szirmai Péter-Fóti Péter: Helyi társadalom - helyi politikai struktúra (Simontornya), 1985, p. 64 (gépirat);

Ez a tanulmány és a mellékletei adják a BME Társadalomtudományi Kutatóköreinek nyári táboráról az összefoglalást. Magáról a táborról a LEV-LAP 8. számában, a 7. oldalon olvashattatok.

Műhelygazdák:

„Művi környezet”

Lévai Sándor, 1165 Budapest, Géza u. 31.
Mh. tel.: 328-977

„Atheneum” (iskola, művelődés stb.)

Révész Sándor, 1098 Budapest, Epreserdő u. 32.
Tel.: 477-014

„CV gazdasága”

Siklay István, 1021 Budapest, Tárogató u. 28.

„Személyiség és közösség”

Vincze Erzsébet, 1021 Budapest, Tárogató u. 28.

Az előadásokat PONTOSAN 19 órakor kezdjük, de a későbbben érkezőket is szeretettel várjuk.

Szekfű András: Hozzájárás-részvétel-kezdemenyezés/hozzáférés, Tézisek, p. 9 (gépirat)

Tardos Márton: A gazdaság és a krízisveszély (előadás a „Válság” Konferencián, 1985. augusztusban) p. 8 (gépirat)

Révész Sándor: A háztartási elektronika magyarországi piacának sajátosságai - árak, vámok, érdekek, T.K., 1985, p. 35, példányszám: 650

Akinek legkésőbb 1986. január 20-ig sem érkezik meg a 86-ra szóló előfizetése, azt kénytelenek leszünk törölni a listánkról. Ha később küldöd, akkor a feledékenységed többletmunkát okoz nekünk, mivel ismét be kell írunk az adataidat.

A LEV-LAP előállítását és postázását számonként 4,- Ft-ért tudjuk megoldani. Ha rendszeresen kapni akarsz, adj fel a címünkre (Maurer György, 1125 Bp., Szarvas Gábor u. 42/b.) 40,- Ft-ot postai feladóvevényen.

Feladóként azt a címet írd, ahová a lapot várod.

Információ	M	Amelyik írás
GYűjtő	U	mellett az emblémánkat
és	H	látod, annak a teljes szövege
SZolgáltató	E	kolcsonozható. Irott anyagok és magnófelvételek személyesen és levélben is kolcson kérhetők
	LY	

max. két hétre. Csak LEV-LAP előfizetőknek!!
A postaköltséget visszaküldéskor bélyegekkel térítsétek!

Új szerzeményeinkről a LEV-LAP tudósít.
Használati díj: új információ!
Maurer György 1125 Bp.
Szarvas Gábor u. 42/b.

Terrületi szervezők:

Debrecen:

Csorvási László, 4010 Egyetem tér 1/I.

Nyíregyháza:

Giczey Péter, 4400 Ungvár sétány 25. VI/10.

Budapesti szállás:

Maurer György
Révész Sándor